

[Hagen Hagensen]

Det går så stærkt i disse år, og vi laver så ofte om på lovene, at det en gang imellem kan være lidt svært at finde ud af, hvilken lov det nu er man skal til at ændre på. Her er der stillet forslag om at ændre nogle bestemmelser i ligningsloven, der senest er offentliggjort ved lovebkendtgørelse nr. 462 af 13. september i fjor med en senere ændring af november samme år. Jeg skal erkende, at da jeg skulle til at slå op i det, der var naturligt for mig, for lige at se på loven hjemme, så slog jeg jo op i Meddelelser fra statsskattedirektoratet, hvor jeg fandt lovebkendtgørelse nr. 63 af 16. februar 1978, der gælder for 1978, medens det, vi nu skal drøfte, drejer sig om 1979. Undertiden kan det selv for os, der har med tingene at gøre til daglig, være lidt svært at finde hen til, hvad det er for en lov, vi skal have med at gøre.

Derfor kunne det være ønskværdigt, om vi, når vi drøfter dette forslag her i dag, sammenholder det med nogle andre forslag, vi behandler – forslag om lejeværdiers fastsættelse og meget andet – og søger frem til at få lagt det fast for en vis periode, således at vi ikke med måneders, undertiden kun med få måneders mellemrum skal til at lave om på tingene.

Det er sagt fra denne talerstol, at det var som et led i realkreditforliget i 1969, man gik ind for, at der ikke skulle være standardfradrag for ejerlejligheder. Der er altså gået 10 år siden, og jeg ved ikke, hvor mange gange vi har lavet lovgivningen om siden da. Hvis vi dengang har gjort noget, der ikke var helt velgennemtænkt, så var der da grund til at få rettet tingene nu.

Jeg kan sige, at det konservative folkeparti slutter sig til forslaget om, at standardfradrag også kommer til at omfatte ejerlejligheder, og at vi i øvrigt mener, at standardfradragets maksimumsbeløb, der er ganske ude af rytm med den stigningstakt i udgifter, der i øvrigt har været, bliver reguleret, hvis ikke man når over til det, som er det andet led af CDs forslag her i dag, at fastsætte langt højere beløb anvendt til vedligeholdelse, isolering m.v., der mod dokumentation og med regninger fra momsregistrerede virksomheder kan trækkes fra for ejerboliger m.fl.

Det er nok givet, at man ikke kan få både i pose og i sæk, men vi har jo i et af de regelsæt, vi har haft, haft adgang til at vælge, om man ville have dette standardfradrag el-

ler man ville vælge en anden form. Det gjaldt for tofamilieshuse, og vi kunne vel overveje igen at have det på den ene eller den anden måde, sådan at folk kunne vælge, om de ville have et standardfradrag med de ulemper, som det kan indebære, eller om de ville have adgang til at fradrage et større beløb mod dokumentation.

Hvad angår udgifter til isoleringsarbejder, gælder det jo, at det nuværende fradrag, der er maksimeret til 3.000 kr., er et led i augustforliget 1977, hvor også det konservative folkeparti har ansvar, ja, vel egentlig også ansvar for, at reglen kom til verden. Den blev blot ikke, som vi ønskede den, og det ved man også godt. Det er en kendt sag, at vi havde ønsket grænsen langt højere op, og at vi også ville have været fri for alt, hvad der er af administrativt besvær med det regelsæt, der nu blev indført, med både forhåndsgodkendelse og kontrol efterfølgende fra kommunernes side.

Jeg vil gerne sige, at vi gerne vil i forhandling med den nuværende regering med henblik på at søge at få rettet op på de ting, som sikkert har gjort, at der ikke er blevet brugt så overvældende mange af de penge, der var sat af dertil. Af de 200 mill. kr., der blev sat af, er der vist ikke brugt mere end 30 mill. kr., og det er ikke tilfredsstillende, men det skyldes altså, at det regelsæt, vi fik, ikke var godt nok. Beløbsgrænsen var for lav, man skulle selv bære de første 1.000 kr., og i øvrigt skulle man have alt det bureaukrati, som i og for sig ingen særlige steder hører hjemme. Vi måtte gå ind på det dengang, men vil da gerne sige, at vi er meget villige til at genforhandle dette forlig. Hvis der fra regeringens side er vilje dertil, så skulle vi nok kunne komme igennem med det.

Vi tror egentlig også, det ville være klogt, om man udvidede beløbene, således som CD har foreslået det. Vi kan stort set give tilslutning til de forslag, CD er kommet frem med. Jeg har nævnt det ene direkte, og jeg har også nævnt, at man kan overveje, om det netop skal være beløbet på de 10.000 kr. Det er vel noget, som vi kan drøfte nærmere under udvalgsarbejdet.

Der er for mig ingen tvivl om, at vi vil få bedre boliger, vi vil få mere arbejde, og vi vil også få større energibesparelse ved gennemføre de tanker, som det konservative fol-